

عنوان مقاله:

کارکردهای کمال الدین بهزاد با توجه به نگاره های وی در دوره تیموری بر اساس گفتمان روایی ژپ لیت ولت

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های بین رشته ای ادبی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

جنور سیدی - دانشگاه تربیت مدرس تهران

حسن کریمیان - دانشیار رشته باستان شناسی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هر روایت هنری از جمله هنر نگارگری که توسط روایت گران آفریده می شوند، شامل مجموعه ای از گفته هایی است که در طی روایت به آن ها هویت داده می شود و صدایی از درون دنیای نگاره ها که متعلق به نگارگر است، آن ها را برای دنیای بیرون نقل می کنند. نگارگر برای انتقال ذهن هدفمند خود از بیرون و درون نگاره ها از انواع زاویه ی دید برای روایت داستان، برخوردار است؛ همچنین با توجه به راویتگر بودن خود، در سیر روایت پردازش نقش هایی را عهده دارد که شامل: کارکردهای (بازنمایی، کنترلی و تفسیری) است. پژوهش حاضر، در پی پاسخ گویی به این پرسش هاست، نگارگر بر اساس گفتمان روایی ژپ لیت ولت از چه کارکردهای در نگاره های خود، در مواجهه با مخاطب برخوردار است کدام کارکرد بر کارکردهای دیگر می چربد تاثیرکارکرد غالب در نگاره ها چگونه است پژوهش حاضر با بررسی و مطالعات کتابخانه ایی بین رشته ایی ادبیات و هنر باستانی به صورت توصیفی- تحلیلی انجام شده است برای پاسخ به پرسش های فوق با بررسی نگاره های اثر کمال الدین بهزاد هراتی در دوره تیموریان، به این نتیجه می رسد در عمل روایت پردازش توسط نگارگر، کارکرد تفسیری بر کارکردهای دیگر غلبه دارد و دلیل آن را نیز می توان جنبه ی اخلاقی و تعلیمی بودن آن آثار دانست که بر ژانر محتوای تصویر، بسیار تاثیرگذار است و نگارگر از طریق کارکردها و مسئولیت های خود، مخاطب را به جنبه ی اخلاقی و تعلیمی بودن نگاره ها سوق می دهد.

کلمات کلیدی:

تیموریان، بهزاد، روایت، نگارگری، کارکردهای نگاره گر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1010174>

